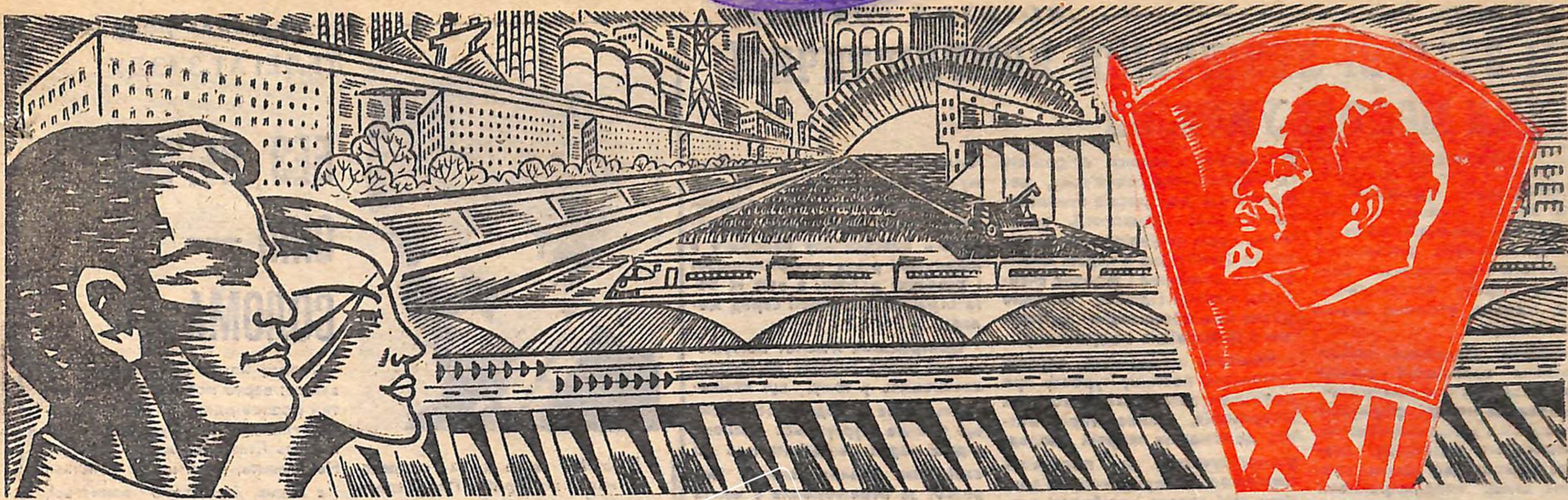

Рін видання XV

№ 28 (1820).

ВІВТОРОК

5

березня

1974 РОКУ

Ціна 2 коп.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДИНАТЕСЯ!

МОЛОДИЙ КОМУНІСТ

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ З 1939 РОКУ.

СЬОГОДНІ
РОЗПОЧИНАЄ
РОБОТУ
XXII З'ІЗД
ЛКСМ УКРАЇНИ

XXII З'ІЗДОВІ ЛЕНІНСЬКОЇ КОМУНІСТИЧНОЇ СПІЛКИ МОЛОДІ УКРАЇНИ

Дорогі товариші!

Центральний Комітет Комуністичної партії України палко вітає делегатів XXII з'їзду Ленінської Комуністичної Спілки Молоді України, всю молодь з цією знаменною подією в житті комсомолу республіки і щиро бажає юнакам і дівчатам великих успіхів у праці і навчанні, нових звершень в ім'я любовної соціалістичної Батьківщини.

З'їзд ЛКСМУ проходить в знаменний час. Трудящі Радянської України, як і всієї нашої багатонаціональної соціалістичної Вітчизни, єдиностайно схвалюючи і підтримуючи внутрішню і зовнішню політику Комуністичної партії і Радянського уряду, активну і послідовну діяльність Ленінського ЦК, його Політбюро, Генерального секретаря ЦК КПРС товариша Л. І. Брежнєва по здійсненню планів комуністичного будівництва, Програми миру, прийнятої XXIV з'їздом КПРС, наполегливо борються за виконання народногосподарського плану 1974 року і п'ятирічки в цілому, ударною працею вносять свій вклад у зміцнення економічної і оборонної могутності Радянської Батьківщини.

Надійним помічником партійних організацій республіки в комуністичному вихованні молоді, в будівництві нового суспільства виступає Ленінська Комуністична Спілка Молоді України — один з активних, бойових загонів ВЛКСМ.

Всім своїм життям, конкретними ділами комсомольці, наша чуда молодь стверджують непохитну відданість справі ленінської партії. Комсомол, прийнявши ім'я великого Леніна, свято виправдовує клятву на вірність його настановам і заповітам, є випробуваним резервом нашої партії. Молоде покоління будівників комунізму достойно наслідує і примножує славі революційні, бойові і трудові традиції Комуністичної партії і радянського народу.

Ставши на трудову вахту на честь 50-річчя з дня присвоєння комсомолу імені В. І. Леніна, юнаки і дівчата у творчій праці на будовах і в заводських цехах, на колгоспних ланах і тваринницьких фермах, в наукових лабораторіях і конструкторських бюро показують зразки героїзму, наполегливо оволодівають знаннями, готуються до самостійного трудового життя.

Успішне здійснення накреслених партією неможливе без високого рівня знань. Для кожного юнака і дівчини є актуальною ленінська настанова — вчитися, вчитися і вчитися. Підвищення загальноосвітнього рівня та професійної майстерності працюючої молоді, оволодіння суміжними професіями, підготовка молодого поповнення робітничого класу і колгоспного селянства в школах і професійно-технічних училищах, спеціалістів народного господарства в середніх та вищих спеціальних учбових закладах — мають завжди бути в центрі уваги комсомольських організацій.

Широкий простір для дальшого застосування творчих сил і енергії молоді відкривають рішення грудневого (1973 р.) Пленуму ЦК КПРС, завдання, викладені у Зверненні Центрального Комітету КПРС до партії, до радянського народу.

Справа честі комсомольців, всіх молодих трудівників, техніків, інженерів, вчених — разом з комуністами йти в перших лавах борців за науково-технічний прогрес, всебічну інтенсифікацію суспільного виробництва, дострокове спорудження і освоєння нових потужностей, використання всіх наявних резервів і можливостей для збільшення випуску продукції, поліпшення її якості, зростання продуктивності праці.

ЦК Компартії України закликає комсомольців, всю молодь республіки ще активніше включитись у всенародне соціалістичне змагання за успішне виконання поставлених партією завдань по дальшому розвитку промислового, сільськогосподарського виробництва, всіх галузей народного господарства.

Одним з найважливіших, почесних завдань нашої молоді є активна участь у здійсненні розроблених партією планів спеціалізації і концентрації сільськогосподарського виробництва, переведення його на індустріальну основу.

Комсомольці, юнаки і дівчата повинні завжди і в усьому показувати приклад високої організованості і діловитості, неухильно зміцнювати трудову і виробничу дисципліну, рішуче боротися з будь-якими проявами безгосподарності і марнотратства.

(Закінчення на 2-й стор.).

НА ВІДПОВІДАЛЬНОМУ МАРШІ

Пленум Кіровоградського обкому ЛКСМ України

Питання «Про підсумки грудневого (1973 р.) Пленуму ЦК КПРС і завдання обласної комсомольської організації» був присвячений пленуму обласного комітету ЛКСМУ. З доповіддю на ньому виступив перший секретар ОК ЛКСМУ М. К. Скляниченко.

— Комсомольці і молодь області, — сказав доповідач, — палко схвалили рішення грудневого (1973 р.) Пленуму ЦК КПРС, висновки і положення, викладені у виступі на пленумі Генерального секретаря ЦК КПРС тов. Л. І. Брежнєва, усім серцем сприйняли Звернення ЦК КПРС до партії, до радянського народу. Закріплюючи успіхи 1973 року, молоді трудівники міста і села розпочали четвертий рік п'ятирічки з великим політичним і трудовим піднесенням, з гарячим прагненням працювати кожного дня по-ударному, наполегливо боротись за впровадження нової техніки і технології, прогресивних форм і методів праці, підвищення її продуктивності на кожному робочому місці.

Нині діяльність обласної комсомольської організації спрямована на виконання рішень грудневого

(1973 р.) Пленуму ЦК КПРС, X Пленуму ЦК ВЛКСМ по мобілізації молоді на здійснення планів 1974 року.

Яскравим свідченням прагнення юнаків і дівчат області виправдати високе довіря партії стала їх активна участь у Всесоюзних комсомольських зборах «Ударною працею і відмінним навчанням ознаменуємо визначальний рік п'ятирічки». Проведені на високому організаційно-політичному рівні, вони засвідчили готовність комсомольців і молоді до виконання нових відповідальних завдань, намічених партією, сприяли дальшому зростанню творчої активності молоді. Учасники зборів, критично оцінюючи зроблене, проаналізували підсумки роботи в минулому році, визначили резерви четвертого року п'ятирічки, взяли високі соціалістичні зобов'язання, висунули зустрічні плани.

В ході Всесоюзних комсомольських зборів народився ряд цінних ініціатив, патріотичних починань, спрямованих на підвищення продуктивності праці, посилення режиму економії, поліпшення якості продукції.

Готуючи гідну зустріч XVII з'їзду ВЛКСМ та 50-річчю присвячення комсомолу імені Леніна комсомольські організації міст Кіровограда, Олександрії, Світловодська, Знамення, Гайворонського, Олександрійського, Новомиргородського та ряду інших районів звернулись до молоді із закликом працювати в 1974 році під девізом «1974-й, визначальний — рік Ленінської трудової вахти комсомольців і молоді». Молодь заводу «Червона зірка»

(Закінчення на 2-й стор.).

Вони представляють комсомолу Кіровоградщини на XXII з'їзді ЛКСМ України.

НА ЗЕКОНОМЛЕНИХ МАТЕРІАЛАХ

Ударними справами вирішили відзначити день відкриття XXII з'їзду комсомолу України молоді трудівники Олександрії. Повідомлення, що надходять в міському комсомолу, свідчать про справжній трудовий ентузіазм, який панує зараз на підприємствах: юнаки і дівчата випускають надпланову продукцію, працюють на зекономлених матеріалах.

Молодь кранового цеху заводу підійомно-транспортного обладнання в день відкриття з'їзду виготовить три п'ятитонні кранові візки із металу, зекономленого напередодні. Добре підготувались до сьогоднішнього робочого дня і на Олександрійському електромеханічному заводі. Комсомольсько-молодіжні бригади, очолювані Борисом Кривоконом, Олександром Руденком і Людмилою Малою, відпрацюють першу з'їздовську зміну на зекономлених матеріалах.

Г. ШТЕТЯ,
інструктор Олександрійського МК ЛКСМУ.

XXII З'ІЗДОВІ ЛЕНІНСЬКОЇ КОМУНІСТИЧНОЇ СПІЛКИ МОЛОДІ УКРАЇНИ

(Закінчення).

Комсомольські організації — старші вояки! Піонери повинні виховувати у школярів любов до праці, до навчання, допомагати їм зростати переконаними борцями за справу комуністичної партії, гідними високого звання юних лєнінців.

Головним завданням комсомольських організацій завжди було й залишається комуністичне виховання молоді, формування у юнаків і дівчат марксистсько-ленінського світогляду, класового підходу до оцінки суспільних явищ, непримиренності до будь-яких проявів буржуазної ідеології, священный обов'язок комсомольських організацій республіки — берегти і зміцнювати непорушну дружбу народів Радянського Союзу, рости юнаків і дівчат справжніми патрістами-інтернаціоналістами, готувати молодь до захисту соціалістичної Вітчизни.

Всю свою діяльність комсомольські організації покликано виховувати молодь в дусі благородних принципів комуністичної моралі, розвивати почуття ко-

лективізму, високу свідомість громадянського обов'язку, нетерпимість до проявів приватновласницької психології, порушень норм соціалістичного співжиття. Необхідно й надалі поліпшувати естетичне і фізичне виховання юнаків і дівчат, постійно дбати про організацію змістовного їх дозвілля і відпочинку.

Комітети комсомолу повинні проявляти постійну турботу про політичне загартовування молодих літераторів, композиторів, митців, допомагати творчій молоді утверджуватись на принципах партійності і народності, віддавати свій талант і здібності всенародній боротьбі за торжество ідеалів комунізму.

Зрілі завдання, що стоять перед комсомолом, вимагають дальшого організаційно-політичного зміцнення всіх ланок ЛКСМУ, підвищення бойовості первинних комсомольських організацій, вдосконалення стилю, форм і методів роботи, поліпшення добору і виховання кадрів, комсомольського активу.

Сила комсомолу — в партійно-му керівництві. Партійні організації республіки і надалі подаватимуть комсомольським організаціям повсякденну допомогу в піднесенні рівня внутрішньої і виховної роботи, в усій їх багатогранній діяльності серед молоді.

Центральний Комітет комуністичної партії України висловлює впевненість у тому, що комсомольці, вся молодь республіки ще тісніше згуртуються навколо рідної партії, віддаватимуть всі свої сили, знання, вміння боротьбі за перетворення в життя заповітів великого Лєніна, за побудову комуністичного суспільства в нашій країні.

Хай живе Всесоюзна Ленінська Комуністична Спілка Молоді!

Хай живе Ленінська Комуністична Спілка Молоді України — бойовий загін ВЛКСМ!

Під прапором Лєніна, під керівництвом Комуністичної партії Радянського Союзу — вперед, до перемоги комунізму!

ЦЕНТРАЛЬНИЙ КОМІТЕТ КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ УКРАЇНИ.

НА ВІДПОВІДАЛЬНОМУ МАРШІ

(Закінчення).

зобов'язалися виготовити до 50-річчя з дня присвоєння комсомолу імені Лєніна сто надпланових комсомольських свідок. П'ятдесят з них будуть готові до відкриття XVII з'їзду ВЛКСМ. Комсомольці і молодь Гайворонського району взяли шефство над реконструкцією Саліського цукрокомбінату. А бюро обласного комітету комсомолу оголосило реконструкції комбінату обласною ударною комсомольською будовою.

Відповідальні зустрічі плани взяли в четвертому, визначальному і молоді хлібороби. Так, механізатори Валерій Желудков і Григорій Бондар з Ульяновського району виступили з ініціативою виростити по 100 центнерів кукурудзи в зерні на кожному із ста гектарів площі. Їх підтримали інші молоді механізатори області.

Проте поряд з досягненнями, — продовжив далі доповідь, — в роботі комітетів комсомолу області по мобілізації молоді на виконання згаданих п'ятирічних існує ще немало недоліків. На жаль, ряд комітетів комсомолу проводять недостатню роботу по організації змагання, не враховують специфіку роботи молодих суперників, їх вікових особливостей. В ряді первинних комсомольських організацій змагання фактично пущено на самопливу.

Серйознішого поліпшення вимагає робота комітетів комсомолу по зміцненню молодих кадрів такої важливої галузі сільського господарства як тваринництво. Незадовільно займаються направленням молоді у тваринництво в ряді комсомольських організацій Олександрівського, Долинського та інших районів.

Справжньою школою трудового загартовування юнаків і дівчат, виховання в них комуністичного ставлення до праці стали комсомольсько-молодіжні колективи. Кількість їх в області сьогодні — 832. Їх створення, удосконалення методів роботи з ними постійно є одним з головних напрямків у діяльності обласної комсомольської організації. Але чи можемо ми стверджувати, що в нас усе гаразд з цією ділянкою роботи? В деяких районах та місцевих комсомолу ще далеко недостатньо займаються створенням і збереженням комсомольсько-молодіжних колективів.

Щоб лозунг соціалістичного змагання «Дати продукції більше, кращої якості, з меншими затратами» залишився керівництвом до дії кожного молодого робітника, колгоспника, комітетами комсомолу необхідно здійснювати систему організаційних і політико-виховних заходів. Завдання еко-

номічні, виробничі слід пов'язати з вихованням. Ленінський принцип — діяти до кожного — мусить бути головним і в організації змагання.

Трудова молодь Кіровоградщини вступила у відповідальний період. Завдання четвертого року п'ятирічки поєднуються з такими подіями, як комсомольські з'їзди і 50-річчя з дня присвоєння комсомолу імені Лєніна. Все це створює особливу атмосферу трудового натхнення, масового ентузіазму комсомольців і молоді. У цей відповідальний час Ленінський комсомол, радянська молодь розглядають рішення грудневого (1973 р.) Пленуму ЦК КПРС, положення і висновки, викладені у вступі на ньому товариша Л. І. Брежнєва, як бойову програму діяльності комсомолу, первинних організацій, кожного комсомольця.

У обговоренні доповіді взяли участь перший секретар Кіровоградського міського комсомолу М. Соколянський, бригадир комсомольсько-молодіжної бригади верстатників із заводу «Червона зірка» Н. Щербань, О. Руденко, слюсар Олександрівського електромеханічного заводу, Л. Редька, доярка з Олександрівського району, Л. Пастернак, перший секретар Ульяновського райкому комсомолу та інші.

У розглянутому питанні пленум прийняв відповідне рішення.

У роботі пленуму взяв участь і виступив на ньому з промовою перший секретар Кіровоградського обкому Компартії України М. М. Кобильчак.

Пленум розглянув організаційне питання. Обрані членами бюро обласного комітету ЛКСМУ М. Л. Соколянського, першого секретаря Кіровоградського міського ЛКСМУ та О. О. Скічка, першого секретаря Олександрівського міського комсомолу. Затверджено завідувачем відділом робітничої і сільської молоді ОК ЛКСМУ А. Л. Шлапачука, відділом пропаганди та культурно-масової роботи В. Д. Мішуру.

ДЕЛЕГАТ З'ІЗДУ

БЕЗ ПЕРЕВЕСЛА СНІП — СОЛОМА

Уявити його за роботою не важко: варто побачити, як зайнятий розповіддю, він миттєво жестикулює, як закаче рукави. Не любить Станіслав марнувати час. Не терпить, коли це трапляється і в інших. Для нього вони всі, механізатори, не «інші» — односельчани, хлопці-однолітки, — задалегідь визначити рівень стосунків на роботі Станіславу не довелося.

С ПОВІЛЬНА роздумує, пригадує незгоди. Траплялися, точно. Тільки об'єктом суперечок завжди була справа. Вболівали за неї всі. Якщо, приміром, на культиваторі дбали про кращу чистоту полів, закриття вологи, — на живучанні доглядали за зерном, щоб не йшло в полове. І скрізь — за машинами. Обов'язки росли. Комсорт всієї бригади, згодом — член райкому комсомолу, член обкому ЛКСМУ. Встигав.

Не змінилась роль і тоді, коли став механіком у бригаді. Ось пригадає оранку. Тут теж факт швидше, а стисліші строки піднімеш ґрунт — корисніше для самого ж господаря. Якось на тракторі Т-74 відмовило зчеплення. Під'їхав і бригадир. Розмовляли вже за роботою, бо вирішили негайно ремонтувати. Станіслав усміхається — до ранку ще й виспатися встигли, а вдосвіта знову в поле.

— Трохи лаяно було відразу — серйозно, не заради того, щоб підкреслити сьогоднішні заслуги. Прийшов після армії — бригада ніби змінилась. Лукаво глянувши, продовжував, — хоч насправді лише подорослішали. Правда, й на мене дивилися з цікавістю, казали — в плечах поширшав, дужчим ніби став. Запитали, чи вмію грати в більярд, волейбол. Бо до роботи ще ж рано, не відпочив.

Однак хлопцеві хоч і запам'ятався «спортивна тема», в душу запало інше. Пішов до машин. Ні, від волейболу не відмовився, як випадке вільна хвилина — влаштувають справжні баталії, причому, бригадир і механік на майданчику — завжди суперниками. А беруть до рук кий — без жартів і дотепів не обходиться.

Та це все — загальні лише добра поміч праці. Розповідає Станіслав, що не розділяють обов'язків з бригадиром. Під час гарячих кампаній кожен слідкує за чіткою організацією роботи своєї групи машин та агрегатів. Ніколи не проводили розмежування — бригадир з людьми, механік з технікою. Проблема робочих контактів у колективі, з часом Станіслав це відчув сам, складав її важлива. Тому й повертається до цієї розмови. Василь Іванович Моторний став істинним вчителем для нього, порадиником у безлічі найрізноманітніших питань і, особливо, в тонкощах людських взаємовідносин. Тепер Станіслав знає, що за простотою і універсальністю кожного робочого дня, приховане щось більше саме серед людей. Честь хліборобська не дозволяє сьогодні працювати очорашніми мірками, рубези затраченого дня треба ставити лише пройденням. Найголовніше, що об'єднує їх — плідні їхньої праці залежать від спільних зусиль. Послабити свою, хоч би одну, ланку — значить, підвести кожного зокрема і колектив у цілому. Підвищені соціалістичні зобов'язання випливають року в бригаді Героя Соціалістичної Праці Василя Івановича Моторного такі, яких ще не було. І завершенням розмови стала думка Станіслава Пугаченка: сніп їхнього щорічного ужитку стає тутішим і тутішим. Дано слово вони скріплюють пересвом щоденних ділянь.

ЩЕ РАЗ МИ зустрілися, коли від'їзду на XXII з'їзд комсомолу України. Стояла гарна погода днина і він мрійливо заважав:

— Повернись — трактори будуть уже в полі...

А. НЕЧИТАЙЛО,
спецкор «Молодого комунара».

У ньому живе душа справжнього хлібороба. Поселився давно й поступово, ще з дитинства, заповнювала все єство. Перемагала ж, певніше, відкидала наносне, стороннє, що могло б стати на заваді визрілому потягові до ступу, до колоска. Супутником його життя не назвеш везіння. Станіславу Пугаченку багато з чим довелося зустрітись на своєму шляху. І від того визначеного для всіх чого найважче досягти — те найдорожче — хлопцеві поніс із собою од батьківського порога пізнання дійсної ціни теперішнім успіхам.

Про лихоліття війни хлопчина знав не лише з книжок чи кінофільмів. Вони ярили серце батьковими ранами, які довго й болісно гоїлись. Вчувалась ніби провина за те минуле, бо ж виростає, вважає, на всьому готовому.

Добре пам'ятає спекотні дні скиртування — відразу після школи пішов до волюжолу. Хтозна, що тоді ще не переважало: хлопчик захоплення подедним ростом блокової скирти чи зріле розуміння необхідності допомогти старшим у живну пору. Та й чому їх, ці погляди, розділяти? Багато ровесників дивилися тоді під серпневим небом у степу. Коротка піч хлопала лігелом і обсилає мілкий сніг таємничим зорепадом, остуджуючи втому.

А одного вечора Станіславу біля домики зустріли Василь Іванович Моторний. Завів розмову про майбутнє хлопця. Поділився своїми хлопотами бригадира тракторної бригади.

І в тому, що невдовзі після цього Станіслав поїхав складати екзамен на Кіровоградського технікуму механізації сільського господарства, він завдячує насамперед бригадирові. Згадавав його поради і побажання неодмінно повернутися до рідних полів.

Коли прийшло утвердження? Не поспішав з відповіддю, заважував. Признався, що сам думав над чим раніше.

Дівці Станіслав проходив практику у комсомольсько-молодіжній бригаді Василя Івановича. Ще до цього встиг упевнитись: для одного професія — забаганка, для іншого — рятівний круг, втеча з села. А він сам любив ходити босоніж по траві, любив маренні горизонти степу, шалувати землею. Відхажувавши сіванкової пори і щоразу говорив собі — тут найкраще. На третьому курсі прийшли остаточні переконання у виборі свого місця.

УВАЖАЮЧИ за науку однієї зустрічі з головою колгоспу Леонідом Йосиповичем Шліфером? Тоді Станіслав готувався старенькому «СК-3». Висипався підшипник у кожусі муфти молотарки. Студент звернувся до голови. Той перепитав, мовляв, який саме підшипник — дворянний? Хлопець здивувався: звідки він знає? А Леонід Йосипович тут таки влаштував йому справжній екзамен з видів та маркіровки підшипників: шарикові, роликові, опорні, радіальні, конусні, дворянські... Дома заглибився Станіслав у літературу, відкривав для себе все більше незнаного досі, цікавого й змістовного.

А про бригаду схилявся думка як про дружний, здоровий колектив. Допомогали хлопцеві, підтримували, і, головне, запрошували до себе. Тож, повернувшись додому після служби в армії, Станіслав не роздумував довго, пішов спочатку до Василя Івановича, потім — до голови колгоспу. Став помічником бригадира тракторної бригади.

Він трішки примружує темнокорі очі, і тоді в них пробіслює жива смішинка — жвавий, напівсмілий, захоплений розмовою. Нещодавно читав коментарі до листа однієї дівчини у «Комсомолці» — писали письменники і психологи. Ціна думка там філософії українського, Григорія Сковороди, який совість кожного називав «внутрішньою людиною». То й правда. Не раз ловив себе на думці, що найперше картає себе сам, якщо трапляються несподівки чи недогади за технікою.

В РЯДИ ПЕРЕДОВИХ!

● ПРОЗВУЧАВ ЗАКЛИК ПЕРЕМОЖЦІВ СОЦІАЛІСТИЧНОГО ЗМАГАННЯ СЕРЕД МОЛОДИХ ТРУДІВНИКІВ КІРОВОГРАДСКОЇ ДО ВСІХ ЮНАКІВ І ДІВЧАТ ОБЛАСТІ.

У хороших справ — довгий вік. Саме хорошою справою стала традиція, за якою щороку кращі молоді робітники заводів і фабрик, механізатори тракторних бригад, тваринники ферм зустрічаються в обкомі комсомолу. На кожних таких зборах йде схильована розмова про любов до рідного краю, про те, як своєю працею юнаки і дівчата дбають про його багатство, як ділом доводять свою вірність ідеям В. І. Лєніна.

Напередодні відкриття XXII з'їзду комсомолу України — традиційна зустріч в обкомі ЛКСМУ. Радість весни принесли з собою по-

сланці заводів, ланів і ферм, подихом весни повіяло від пурпурових гаоздин, що прикрасили залу. Цього разу зустріч незвичайна: разом з переможцями соціалістичного змагання вирішального року п'ятирічки — делегати на XXII з'їзд комсомолу України від Кіровоградщини. Їм везти в столицю республіки рапорт про трудові звернення молоді нашого орденно-юсного степового краю.

Пам'ятні сторінки, записані молоддю в цей символічний рапорт, кличуть на передній край в соціалістичному змаганні і нинішнього, визначального року п'ятирічки. 274 комсо-

мольсько-молодіжних колективів промисловості, будівництва, транспорту і сфери обслуговування виконали минулорічні планові завдання до 20 грудня. Врахунок другої половини 1974—75 років працює близько 5 тисяч молодих виробників, а понад 100 — вже виконали особисті плани п'ятирічки. Разом з хліборобами області їх юна зміна не шкодувала сил і вміня, щоб виростити 1 мільйон 320 тисяч тонн зерна.

Заклик Центрального Комітету КПРС — дати продукції більше, кращої якості, з меншими затратами — стало головним лозунгом року для молоді області. Учасники зустрічі закликали комсомольців, всіх юнаків і дівчат Кіровоградщини працювати так, щоб зробити кожен день днем ударної праці і відмінного навчання. У зверненні, прийнятому на зустрічі, прозвучав клич — боротьба за підвищення продуктивності праці, високу якість продукції, економічне витрачання матеріальних та енергетичних ресурсів, впровадження передової техніки, за дальше збільшення виробництва і заготівель сільськогосподарської продукції, за зміцнення союзу науки і виробництва!

ТОБІ-КОМСОМОЛЕЦЬ ІМ'Я

РОЗПОВІДАЄ ДЕЛЕГАТ З'ІЗДУ ЛКСМ УКРАЇНИ

ВЖЕ НА СТАРТІ четвертого року п'ятирічки молоді трудівники колгоспу визначили своє конкретне місце в боротьбі за збільшення виробництва і заготівель продуктів землеробства і тваринництва у 1974 році. Конкретна і ділова розмова відбулася ще на Всесоюзних комсомольських зборах «Ударною працею, відмінним навчанням ознаменуємо визначальний рік п'ятирічки». Кожний рядок Звернення Центрального Комітету КПРС до партії, до радянського народу знайшов гарячі відгуки у серцях молодих хліборобів і тваринників. Комсомольці і молодь взяли напружені соціалістичні зобов'язання. Наприклад, комсомолка Ірина Вітряк дала слово надіти по 4 тисячі кілограмів молока на

корову. Члени комсомольсько-молодіжної групи молочнотоварної ферми №26, де групкомсорт Надія Москаленко, вирішили досягти 3500-кілограмових надій.

27 тисяч центнерів свинини, що на сім тисяч більше, ніж минулого року, продасть державі колектив свинарників. Тут трудяться багато комсомольців і молоді. Високі досягнення у свинарстві Марії Гужук, заслуги якої відзначені минулого року орденом «За трудову відзнаку», та Марії Смоляк. Ударно на вирощуванні молодяка трудиться комсомолець Олександр Манжель; працівники кормоцеху — комсомольці Володимир Бенюх, групкомсорт відділку №3 Ілля Шелчук безперервно забезпечують тварин комбікормами.

Праця — основа комуністичного виховання молоді. У ставленні людини до своєї праці проявляється її свідомість, ідейна переконаність, її політична зрілість. Але праця — не тільки показник,

а й важливий засіб формування комуністичного світогляду молодої людини. Хорошою школою виховання комуністичного ставлення до праці є комсомольсько-молодіжні колективи. Ось чому комітет комсомолу створенню їх надає великого значення. У колгоспі в різні періоди працюють більше десяти таких колективів.

Лише за два роки комсомольська організація колгоспу зросла вдвічі і налічує нині 204 члени ВЛКСМ. Для отримання сільськогосподарських професій юнакам і дівчатам велику допомогу надають партійна і профспілкороганізації, правління колгоспу. Зараз за рахунок колгоспу навчається в вищих, середньо-спеціальних учбових закладах 20 молодих жителів села. Неповна організовано в колгоспі підвищення професійної майстерності механізаторів, тваринників.

Нинішній рік стане серйозним екзаменом для юнаків і дівчат нашого колгоспу. Доведеться долати наслідки несприятливої на погоду зими. Зараз шукаємо резерви, щоб кожен робочий день у полі і на фермі був ударним.

Д. ЛИХОДІД,
секретар комітету комсомолу колгоспу імені Леніна Долинського району.

На фото: Д. Лиходід.

«ПРОШУ ПРИЙНЯТИ В СПІЛКУ...»

РЕПОРТАЖ ІЗ ЗАСІДАННЯ БЮРО

«НАМАГАЮСЬ виробити риси характеру, такі, як у Олега Кошового». Віктор Вишневецький.

«Ще не знаю, де працюватиму, але обов'язково писатиму до газети про щедрих серцем людей». Сергій Костенко.

«Чому аж тепер поступаю в комсомол? Бо раніше не вірив, що здатен на серйозне. А зараз, перед випуском, хочу йти в самостійне життя членом Всесоюзної Ленінської Комуністичної Спілки Молоді. Думаю, не підведу». Юрій Пілев.

Заходять і виходять з кабінету юнаки й дівчата. Кімната повна сонячного світла, зустрічає їх лагідним поглядом Ілліча, орденами комсомолу, прапором міської організації ЛКСМУ. І від усього цього настрій стає урочистим і піднесеним, відповідним цій миті. Прийом в комсомол...

За дверима кабінету — хвилювання. Кожен, хто виходить, потрапляє в оточення гомінкої юрби. «Ну як?» «Прийнятий!» Поздоровлення, потиски рук. І знову зосереджене в собі чекання, — коли назвуть твоє прізвище.

У ці хвилини кожен підшукує ті найпотрібніші, найширші слова, з якими звернеться до членів бюро. Іван Лопата розповість про те, що над усе любить математику. І зараз допомагає однокласникам пізнавати її таємниці. Він — член академічного сектору ради дружини. Володя Шербина мріє стати майстром спорту з тенісу. І можливості є. А поки що до кінця року він навчить усіх своїх друзів улюб-

лений гри, не раз захищатиме честь рідної Машоринської школи на змаганнях. Світлана Петренко поділиться своєю радістю від зустрічей з четвертокласниками, у яких вона вожата.

Роздуми, відвертості, плани... Скільки їх пролунало того дня в кабінеті секретаря Знаменського міського ЛКСМУ, де проходив прийом до Ленінської Комуністичної Спілки Молоді. І кожне слово юних теплою усмішкою зустрічав Іван Мефодійович Ткаченко, комсомолець двадцятих років, почесний гість на урочистому засіданні бюро. 50 років тому йому також

вручили комсомольський квиток. І зараз у цих юнаках і дівчатах він знаходить багато спільного зі своїми ровесниками, які йшли на бій і на труд, підкріплюючи клятву, божовим чи трудовим подлинком. Як це зробив комсомолец М. Липиник, що повторив подвиг Олександра Матросова, Героя Радянського Союзу В. Гончаренко... І вірив ветеран, що ці хлопці й дівчата, що стали комсомольцями в сімдесяті роки, як і його ровесники в бою і праці продовжать славні традиції Ленінської Спілки Молоді.

...Того дня Знаменська міська комсомольська організація зросла на 30 членів ВЛКСМ.

М. МІКЕЛЬ,
спецкор «Молодого комунара».

На фото: комсомольський квиток сдержує учень Знаменського ТУ №2 Сергій КОСТЕНКО.

Фото Б. ВИТОХІНА.

ЗА ВЕЛІННЯМ ЧАСУ

ВІДБУВСЯ ЗЛІТ УЧНІВ ШКІЛ РОБІТНИЧОЇ МОЛОДІ м. КІРОВОГРАДА

На стіл президії лягають рапорти. За червоними обкладинками — цифри, слова про досягнення в галузі освіти. 4059 учнів випустила за 30 років існування школа робітничої молоді №1.

Серед них — Герой Радянського Союзу і Соціалістичної Праці, 152 інженерно-технічні працівники заводу «Червона зірка», чимало висококваліфікованих спеціалістів.

205 робітникам і службовцям видано атестати про середню освіту за роки дев'ятої п'ятирічки в школі робітничої молоді №8. Дев'ять класів ШРМ №2 добилися повної успішності. Силами учнів і викладачів тут створено базу для переходу на кабінетну систему викладання. 150 приладів та інших різновидів наочності виготовлено руками учнів ШРМ №10. В клубі пікнічного дня «Хочу все знати» проведено 45 лекцій і бесід, 40 тематичних вечорів. Про успіхи рапортують заочна школа, школа робітничої молоді №9.

Кожен рапорт 500 учасників міського зльоту зустрічають бурхливими аплодисментами. І справді, чимало справ учнів і вчи-

телів заочної і вечірньої шкіл заслуговують на таку оцінку. Цього дня усі вони зібралися для того, щоб обмінятися досвідом, визначити шляхи на майбутнє, зважити, як найкраще виконати останні постанови партії та уряду про народну освіту.

Турбота про це звучала в доповіді секретаря Кіровоградського МК ЛКСМУ Л. Смикодуб, робітника експлуатаційного вузла за язку Н. Федотової, вчительки ШРМ №2 А. П. Сушевої, депутата Верховної Ради СРСР, робітниця заводу «Червона зірка» Н. В. Чернеги та інших.

Учасники зльоту прийняли звернення до всіх молодих робітників обласного центру. Кращі учні вечірніх та заочної шкіл отримали грамоти міського та обласного комітетів комсомолу, цінні подарунки.

ВОГОНЬ „ДАНКО“ — ВІД КОРЧАГІНА

«В школі клуб, про який завжди говорять з захопленням і повагою. І не тільки тому, що входять до нього авторитетні учні, не тому лиш, що проводять вони іскрові, цікаві заходи. А тому, що дарує він усім іскри високих почуттів, розкриває горизонти мужності і гордості, добра і благородства, бо й назва його промовиста — «Данко».

Вже шостий рік працює клуб у Липняцькій середній школі нашого району. Ряду клубу, до якої входять комсомольці-старшокласники, очолює Раїса Куліш.

Турбот у членів клубу завжди багато. Прочитати лекцію в класах чи на фермах, провести цікавий вечір чи зустріч з героєм, надіслати листа в музей чи оформити новий альбом — усе це в компетенції членів клубу. До того ж належить інформувати школярів про новини в політичному житті світу, писати історію села і колгоспу, готувати поповнення до Спілки Молоді... Словом, багато на плечах членів

клубу ніби акумулює в собі високу ідею, прищиплює, поширює її серед школярів, підтримує бойовий корчагінський дух.

Чимало цікавого вносять у життя школи Людмила Фролова, Лариса Пуля, Анатолій Доній, Люда Кандійчук та інші члени клубу. Так запам'ятався всім вечір «Нумо, хлопці!», проведений спільно з комсомольцями колгоспу «Правда», цикл вечорів «Говорять полеглі герої», «Мовлять ті, хто не знав війни», «Дорогою батьків — дорогою героїв», «Подвиг старших — у серці наших», зустрічі з ветеранами війни і праці. Руками членів клубу виготовля-

для Ленінської кімнати. Зараз там виставлені матеріали листування з музеями Ілліча в Німеччині, Швейцарії, Фінляндії, Ульяновську, Ленінграді, Шушенському. А скільки цікавих бесід, уроків про життя вожда відбулося в класі!

Особливо цікаво буває на засіданнях клубу тоді, коли приходять листи від ветеранів Ленінської гвардії. Вслухайтесь тільки у прізвища адресатів школярів — Фотієва, Нечкіна, Евсєєва, Качеська, Павлова, Ізмайлова, Петрова, Феофанова... Кожен з них — жива історія партії, її слава, її гордість.

Зараз у «данківців» — нові турботи. Вони з нетерпінням чекають матеріалів з'їзду комсомолу України, готуються висвітлювати його роботу; роз'яснювати своїм ровесникам рішення форуму. Бо ж вони — юні комісари сімдесятих років.

О. ТУРДА,
секретар Добровільницького РК

ЛЕГЕНДИ НАРОДЖУЮТЬСЯ ПОРЯД

«Коли я проходжу повз прохідну Олександрійської швейної фабрики, мені хочеться зупинитися і вгледитися в натхненні обличчя цих людей, що йдуть зі зміни» — це записала після відвідування фабрики учениця 8 «Б» класу Олександрійської середньої школи №2 Ірина Матвієнко.

А екскурсію на фабрику організувала «Школа мужності», яка вже другий рік успішно діє при громадському історико-краєзнавчому музеї. Шомісяця збираються учні 8 «А» та 8 «Б» класів другої школи, щоб тут, серед тиші музею, в якій серед відлуння бойової і трудової слави батьків, почути розповіді учасників революції та громадянської війни, ветеранів комсомолу, героїв Великої Вітчизняної війни, славних трударів міста.

Після кожної такої зустрічі учні пишуть твори. Вони незалежно від навчальної програми, як не обов'язково і саме піддавання «Школи мужності», та хлопці й дівчатка — слухачі і пустотливі, галасливі й зосереджені, відразу серйознішають, захоплюючись до музею, захоплено слухають розповіді, які вже стали легендою в ілюмі місті, а потім беруться за перо, щоб передати той стан душі, який виникає в прекрасні моменти хароної заздрості і усвідомлення своєї причетності до подвигу.

Часом не вистаєє саїн, щоб з вдячністю розповісти про громадського директора музею Павла Опанасовича Прохоренка, завідувача історичним залом музею Олександру Василівну Жарій, Юлію Семенівну Альошину, Героя Радянського Союзу Антоніну Федорівну Худякову, класних керівників СШ №2 Ніну Володимирівну Суслову і Лілію Вікторівну Куксову та про інших людей, які беруть

постійну участь в роботі музею і школи.

Наш музей став місцем, де відбувається багато урочистих подій. Тут кращих школярів приймають в комсомол, сюди приходять молоді робітники перед від'їздом до лав Радянської Армії, тут молоді олександрійці проводять Ленінські уроки.

Запитайте в Олександрії: «Де краєзнавчий музей?» — і вам кожен відразу скаже адресу: «Вулиця 50 років Жовт-

Відгомін в тиші

ня, будинок 14», бо лише за минулий рік музей відвідало 22438 чоловік! Ця суха цифра красномовно пояснює назву «Громадський музей». Він такий не лише тому, що працює на громадських засадах, а тому, що кожен олександрієць вважає його своїм, цінує як куточок, де можна прилучитися до історії.

С. ГОНЧАРЕНКО,
інструктор Олександрійського міського комсомолу.

УВАГА: ПІДЛІТОК

САШКОВА ПУТІВКА

● ПРО ДВІЯКУ З ПОВЕДІНКИ
І «ЗОЛОТУ ДИТИНУ»...

— Ну, як тут мої хлоп'ята? — запитує у бригадира, де проходять виробничу практику мої вихованці. Запитує, а самому вчувається, що той зараз чимось «порадує». Але обличчя його співбесідника світліє.

— Ви знаєте, — таємниче якимось мовить він. — Я заховався у вашого Сашка. Ну, золото — не дитина. Далі він показує роботу хлопця: справді, деталь, як лялька. Розповідає, як хлопчина допомагав йому, слідкував за порядком у групі. Та я вже не чую бригадира. Якесь незрозуміле почуття охоплює мене. Ще зовсім недавно тільки й чув про нього: «Ваш Сашко більше всіх порушував дисципліну», «Ваш Сашко вчинив бійку», «Ваш Сашко відмовився працювати» і т. д. т. п. А тепер ось — «золота дитина»... Я й сам про нього такої думки. Тільки нікому про це не казав. Боявся, чи що?

Вже вкотре подумки повертаюся до самого початку, коли я тільки прийняв групу, де був і Олександр Т. Глянув у його характеристику — і руки опустились — «Хлопець лінійний, незібраний, здатний до крадіжок». То ж знайомство з подібними документами нічого приємного не обіцяло.

Перший «фокус» Олександр викинув у колгоспі, куди нас послали допомогти зібрати фрукти. На роботу нас підвозили, а до їдальні (вона знаходилась десь приблизно за кілометр) треба було пройти. Підкреслюю цю деталь тому, що через неї виник інцидент.

— Як? Іти пішки? — зиркнув на мене Сашко. — Ні, вибачайте, — сам запитав і сам дав відповідь. І демонстративно розлігся під яблунею.

«Бачив різних, а такого ще ні», — відзначив про себе. Але стримавшись, якомога лагідніше мовив до нього:

— Сашо, ти ж ще зовсім молоденький, а вже жалієшся на ноги. А що ж ти скажеш, коли тобі поверне за 50.

Він знову щось буркнув. Тоді я просто підняв його за руку, як дитину, повів до їдальні. Наступного дня вже не відпускав від себе. Куди сам — туди і його веду. І так тривало десь із місяць.

Коли ж почалися заняття — почалося пове. Що не урок — то й скарга під викладачів. Зібрався вже, було, піти до Олександра додому, як тут батько його до мене підходить:

— Як мій син? — запитує.

Розповідаю йому все, як є. Той вислухав, а тоді й каже: — Знаєте, Іване Устимовичу, нічого не матиму проти, якщо коли й покараєте його...

Я був здивований такою порадой. Відверто кажучи, подібне доводиться чути рідко. Зрозумів, що в даному випадку батько безсилий. І тоді вирішив до Сашка підійти, як кажуть, з іншого боку — намагатися хоч за що-небудь його похвалити.

— Сьогодні на уроці естетики, — повідомляв я на виховній годині — Олександр Т. поводить себе краще, ніж учора.

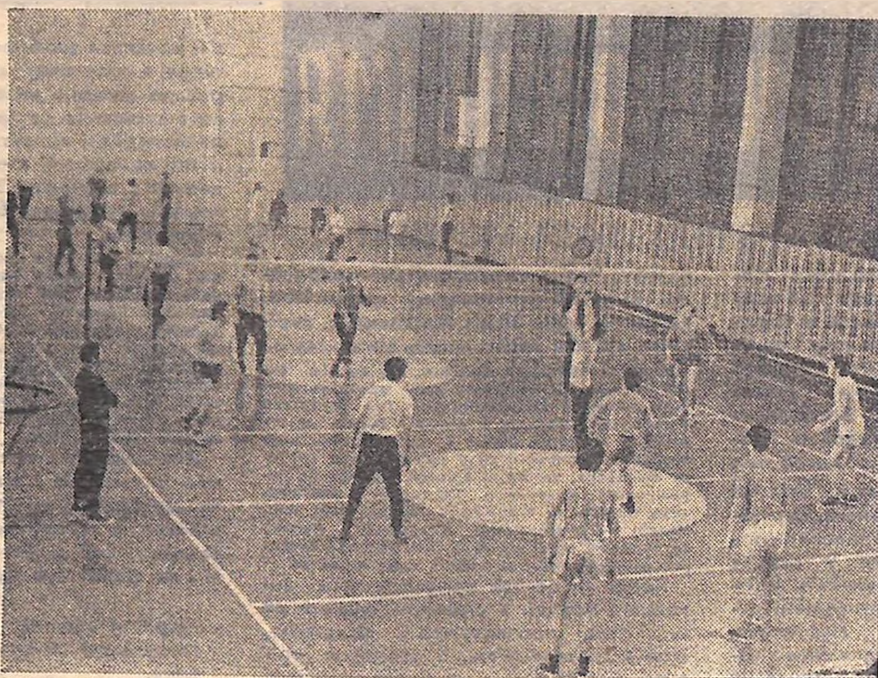
— Ось деталь, зроблена Олександром, — показував учням. — Вона ще не зовсім досконала, але зроблена сумлінно.

І став помічати, що на хлопця цей метод впливає краще, ніж тільки ліки на хворого. А коли мені у профкомі вручили туристичну путівку для преміювання кращого учня в групі, я вирішив дати її Сашкові. Звичайно, на той час він заслуговував на неї, хоч і мав «конкурентів». Але відчув, що слід зробити саме так.

Скільки ж у хлопця було радості! А як захоплено і цікаво розповідав він про свої враження від поїздки! Разом з ним радів і я.

Мине декілька місяців, і розлетяться мої вихованці. Але Сашка, його шлях від двійки до громадянської зрілості, я пам'ятатиму і згадуватиму довго.

І. ЛІФЕР,
майстер виробничого навчання Кіровоградського
ПТУ № 6.

КЛАСИЧНА БОРІТЬБА

ТИСЯЧНИМИ
ЗАГОНАМИ

Протягом двох місяців у школах області тривали поєдинки стрільців за програмою республіканської заочної першості серед школярів. Вони проходили у три етапи: перший — у середніх загальноосвітніх школах, другий — у районах і містах, третій відбувся у місті Кіровограді за участю п'яти кращих команд — переможців районних і міських змагань. Всього за час місячника оборонно-масової роботи на воєнній рубежі вийшло понад 25 тисяч юних спортсменів. 12077 виконали норми комплексу ГПО і 1162 — розрядні нормативи.

Добре були організовані стрілецькі змагання у школах Бобринського, Гайворонського, Долинського, Малинського, Новомиргородського, Ульяновського районів, міст Кіровограда

й Олександрії. Тут більшість старшокласників склали норми комплексу ГПО, понад 500 з них стали розрядниками.

Може пишатися своїм вихованцем Олександром Матвійцем військовий керівник Ульяновської середньої школи № 2 М. С. Назаренко. Олександр показав відмінний результат у правій МГ-1, вибивши 99 очок з 100 можливих. На очко менше мали учні цієї школи Віктор Нерук і Олександр Салмін. Добре виступили на обласних змаганнях також учні Сергія Царенко з Кіровоградської СШ № 4 і Дмитро Праща — з Новомиргородської СШ № 2.

У командному заліку перемогла збірна команда Ульяновської середньої школи № 2, на рахунок якої було 1804 очка. Друге місце посіли стрільці Кіровоградської СШ № 4 (1756), третє — спортсмени Новомиргородської середньої школи № 2 (1742). Ці команди готували до змагань військові керівники шкіл, офіцери запасу М. С. Назаренко, В. П. Величко, М. А. Самченко.

П. ВАНЯШИН,
інспектор шкіл обласно.

З НАРОЩЕНИМ ТЕМПОМ

І ЗНОВУ всі були переконані: якщо дтсафівські і комсомольські організації об'єднують свої зусилля в справі організації роботи по військово-патріотичному вихованню молоді, успіх буде значно відчутнішим. Під час місячника оборонно-масової роботи, який закінчився нещодавно, комітети ДТСААФ і комсомольські організації ще більше розширили свою діяльність. Шквато і зростаючо пройшов місячник в обласному центрі. Міський ДТСААФ разом з комсомольськими активістами влаштували семінар ватажків первинних організацій оборонного товариства і секретарів комсомольських організацій. Знову точилися розмови про проблеми організації роботи по військово-патріотичному вихованню молоді. Найбільше до свідчили в цій справі поділилися своїми роздумами, Герой Радянського Союзу В. О. Верхолапцев, М. Ю. Ерещенко, І. Р. Усєйко, інші ветерани дали напуття молоді під час вечорів бойової слави.

Особливо цікавими були — «Шляхами слави батьків», «Герої не вмирають», «Служу Радянському Союзу», «Заповіт Леніна вірні». В школах відбулись уроки мужності, традиційні змагання «Нумо, хлопці!»

МАЛИ ПРО що рапортувати активісти оборонного товариства міста Олександрії. Тут теж на вечорах бойової слави першими наставниками молоді були Герої Радянського Союзу А. Ф. Худяков та І. Д. Очеретедько.

В ході місячника значно активізувалась спортивно-масова робота, в кожному колективі молоді складала нормативи ГПО. Тільки з кульової стрільби 272 учні середніх шкіл Кіровограда склали заліки за програмою комплексу, 59 стали спортсменами-розрядниками. Найбільш масовими були змагання серед допризовників. Хлопці мріяли стати майстерністю в тирах, кидали гранату, стартували марш-кидок. Лише «золотих» значківців тут було 57.

В дні місячника проведено кілька

обласних змагань з військово-технічних видів спорту. Чемпіонами області з радіоспорту стали кіровоградці Василь Горбань та Раїса Чмохун, з кульової стрільби — Ігор Кузьмін, Ніна Кухарєвська, Володимир Підгурський, Ганна Савченко, Володимир Смутко, Людмила Конєва та Зінаїда Дякова (у різних вправах).

Місячник закінчився. Але робота по військово-патріотичному вихованню молоді, яка значно поліпшилась у комсомольських і дтсафівських організаціях, продовжується. Наші активісти знову працюють у нагрітому темпі.

В. МАШУК,
старший інструктор обкому
ДТСААФ.

5 ВІВТОРОК

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.05 — Кольорове телебачення. Ранкова гімнастика. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — Кольорове телебачення. «Клуб кіноподорожі». (М). 10.25 — Телевізійний документальний фільм. (М). 11.30 — Новини. (К). 11.45 — Концерт. (Одеса). 12.35 — Будемо майстрами. (Харків). 13.35 — Для юнацтва. «Будемо майстрами». (Харків). 15.40 — «Орбіта дружби». (Львів). 16.10 — «Музична

естафета юних». (Дніпропетровськ). 16.55 — «На головних напрямках п'ятиріччя». (К). 17.10 — «Екран молодих». (К). 18.00 — Новини. (М). 18.15 — Кольорове телебачення. Для дітей. «Веселі нотки». (М). 18.30 — Ленінський університет мільйонів. (М). 19.00 — «Назустріч V Міжнародному конкурсу ім. П. І. Чайковського». (М). 19.35 — Кольорове телебачення. Художній фільм «Невістка». (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Інтербачення. «Ану, дівчата!». (М). 23.25 — Новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 11.30 — Новини. (К). 11.45 — Концерт. (Одеса). 12.35 — Для юнацтва. «Будемо майстрами». (Харків). 16.25 — «Шахова школа». (М). 16.55 — Вручення державних премій СРСР в галузі науки і техніки 1973 р. (М). 17.05 — А. Гайдар. «Гарячий камінь». (М). 17.35 — Для школярів. «Подарунок дру-

зям». (М). 18.00 — «Після молодості». Концерт. (К). 18.30 — Для дітей. «Іскорка». (Донецьк). 19.00 — Програма «Вісті». (К). 19.15 — Вистава Київського театру опери та балету ім. Т. Г. Шевченка. (К). 20.20 — «Телешкола механізатора». (Дніпропетровськ). 20.50 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Продовження вистави. (К). В перерву — вечірні новини. (К).

61 СЕРЕДА

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.05 — Кольорове телебачення. Ранкова гімнастика. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — «Радянський характер». Теленарис. (М). 10.00 — Кольорове телебачення. Художній фільм «Невістка». (М). 11.25 — Новини. (К). 11.35 — «Шкільний

екран». Суспільствознавство для учнів 10 класу. (К). 16.05 — «Піонерська естафета». (Одеса). 16.55 — «Золоті зірки Запоріжжя». (Запоріжжя). 17.15 — «Вечір у клубі «Катюша». (Дніпропетровськ). 18.00 — Новини. (К). 18.15 — Для дітей. «Піонерські роки». Документальний фільм. (М). 18.30 — «Наука — сьогодні». (М). 19.00 — Програма «Вісті». (К). 19.30 — Концерт для делегатів XXII з'їзду ЛКСМУ. (К). 20.45 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Кольорове телебачення. Чемпіонат світу з фігурного катання. Парне катання. (ФРГ) 23.00 — Новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.40 — Для школярів. «Сурмач». (К). 11.25 — Новини. (К). 11.35 — «Шкільний екран». Суспільствознавство для учнів 10 класу. (К). 16.30 — М. Ю. Лермонтов. «Маскарада». Веде передачу письменник І. Л. Анд-

ронников. (М). 17.15 — Для дітей. До Всесвітнього тижня дитячої музики. Концерт. (М). 18.00 — Телефільм. «Авто, що авто». (К). 18.30 — Говорять делегати XXII з'їзду ЛКСМУ. (К). 18.45 — Фільм-концерт. «Класична симфонія». (К). 19.00 — Концерт. (М). 19.30 — Театральні зустрічі. (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Художній фільм «Сергій Лазо». (К). 22.55 — Вечірні новини. (К).

7 ЧЕВЕР

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.05 — Кольорове телебачення. Ранкова гімнастика. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — Для школярів. «Вогнище». (М). 10.00 — «Назустріч V Міжнародному конкурсу ім. П. І. Чайковського». (М). 10.35 — «Трактористки». Теленарис. (М). 10.00 — «День ва днем». Спеціальний. (Кіровоград). 16.15 — Кольорове телебачення. До Всесвітнього тижня дитячої музики. Концерт. (М). 17.00 — Кольорове телебачення. Урочисте засідання I

концерт, присвячений Міжнародному жіночому Дню 8 Березня. (А). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Кольорове телебачення. Чемпіонат світу з фігурного катання. Парне катання. Додаткова програма. (ФРН). По закінченні — новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 9.05 — Ранкова гімнастика. Кольорове телебачення. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — Для школярів. «Вогнище». (М). 10.00 — «Назустріч V Міжнародному конкурсу ім. П. І. Чайковського». (М). 10.35 — «Трактористки». Теленарис. (М). 11.05 — Телефільм. (Кіровоград). 17.00 — Кольорове телебачення. Урочисте засідання, присвячене Міжнародному жіночому Дню 8 Березня. (К). 18.00 — Програма «Вісті». (К). 18.30 — Концерт, присвячений Міжнародному жіночому Дню 8 Березня. (К). 20.30 — «Головлять делегати XXII з'їзду ЛКСМУ». (К). 20.45 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — «Екран молодих». «Я — ти». Конкурсно-розважальна програма. (К). 22.35 — Вечірні новини. (К).

Наша адреса і телефони

316050. ГСП, Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДИЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Гліни, 2.

Наступний номер «Молодого комунара» вийде завтра, 6 березня.